

A Pécsi Ítéltábla a dr. Pápai Ferenc Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pápai Ferenc ügyvéd fél címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a **I. rendű alperes neve (címe)** I. rendű, a **II. rendű alperes neve** (címe) II. rendű, a Káldi és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Káldi Dávid ügyvéd, fél címe) által képviselt **III. rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű és a Dr. Wolf László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Wolf László ügyvéd, fél címe 3) által képviselt **IV. rendű alperes neve** (címe) IV. rendű alperesek ellen közhatalom gyakorlásával okozott kár megtérítése iránt indított perében a Zalaegerszegi Törvényszék 2016. március 23. napján kelt, 6.P.20.953/2015/23. számú ítélete ellen a felperes által 24. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja, míg a perköltségre vonatkozó részében - fellebbezett részében - részben megváltoztatja akként, hogy a felperes a III. rendű alperes javára teljesítendő 152.400 (százötvenkettőezer-négyszáz) forint elsőfokú eljárási perköltséget nem 15 napon belül, hanem 30 hónap alatt köteles teljesíteni olyképpen, hogy az első 5.080 (ötezer-nyolcvan) forintos részlet 2017. január 15. napjáig, míg a további 29 x 5.080 (ötezer-nyolcvan) forintos részlet a 2017. január hónapot követően minden hónap 15. napjáig esedékes;

továbbá a felperes a IV. rendű alperes javára teljesítendő 127.000 (százhuszonhétézer) forint elsőfokú perköltséget nem 15 napon belül, hanem 30 hónap alatt köteles teljesíteni oly módon, hogy az első 4.243 (négyezer-kettőszáznegyvenhárom) forintos részlet 2017. január 15. napjáig, míg a további 29 x 4.233 forint (négyezer-kettőszázharminchárom) forintos részlet a 2017. január hónapot követően minden hónap 15. napjáig esedékes.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a III. rendű alperesnek 15 napon 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a **Z... B** több alkalommal vizsgálta a felperest általános iskolai tanulmányainak idején, a megismerő funkciók fejlődésének organikus okokra visszavezethető, tartós és súlyos rendellenességére, diszgráfiára, illetve diszkalkuliára tekintettel. A szakértői bizottság 2013. április 25. napján kelt szakvéleményével a felperes sajátos nevelési igényének megszűnését, valamint azt állapította meg, hogy a felperes az olvasás, írás és számolás

terén tanulási nehézséggel küzd. A 2013. június 24-én kiállított szakvéleményben javaslatot tett egyebek mellett a helyesírás, az idegen nyelv és a matematika tantárgyak értékelése alóli felmentésre, ezzel összefüggésben heti 2 óra időkeretben fejlesztő foglalkozásra, a felülvizsgálat időpontját 2016. június 24. napjában határozta meg.

A felperes a 2013/2014. tanévre felvételt nyert - felülbírálati kérelem után - az I. rendű alperes vendéglátás-turisztika-szakács osztályába. Az I. rendű alperes 2013. október 9. napján kelt határozatával mentesítette a felperest a helyesírás, német nyelv és matematika értékelése alól, az írásbeli munkánál hosszabb felkészülési idő, illetve az adott idő alatt kevesebb feladat megoldása kedvezményeket biztosított számára. Emellett a felperesnek heti 2 óra fejlesztő foglalkoztatást írt elő. Döntését a szakértői bizottság 2013. június 24-i szakvéleményére alapította, és figyelembe vette a szülő nyilatkozatát is, melyben a kedvezmények megadását kérte. A felperes azonban az előírt fejlesztő foglalkozásokon nem vett részt.

A felperes édesanyja, mint törvényes képviselője 2014. március 6. napján kérte a szakértői bizottság korábbi szakvéleményének kiegészítését, és a minősítési kedvezményeknek a szakmai számítás és szakmai német nyelv tantárgyakra való kiterjesztését. Kérelmében előadta: tudomással bír arról, hogy a harmadik tanév végén a felperesnek szakmai számítás tárgyból vizsgáznia kell, és ígéretet tett arra, hogy vizsgázni is fog. A **Z... Sz** 2014. március 13. napján 299/2014-I-F. szám alatt a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Nkt) 56. §-ának (1) bekezdése, valamint a szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. tv. 9. §-ának (5) bekezdésére és 11. §-ára hivatkozással arról tájékoztatta a felperes törvényes képviselőjét, hogy a komplex szakmai vizsgatevékenység alól felmentés nem adható. Ezért az ezen vizsgákat érintő tantárgyakra a szakértői bizottságnak nem áll módjában javaslatot tenni.

A fentiek ellenére a felperes törvényes képviselője 2014. március 21-én az I. rendű alperestől, 25-én a II. rendű alperestől is kérte a szakmai nyelv tekintetében való teljes felmentését, valamint a szakmai számítás tárgyból az értékelés alóli felmentését.

A szakértői bizottság fenti véleményére hivatkozva az I. rendű alperes 2014. március 31. napján kelt, 97/1598-2/2014. számú határozatával a felperesnek a szakmai német tantárgyból való teljes felmentése, továbbá a szakmai számítás tárgyból az értékelés alóli felmentés iránti kérelmét elutasította. Határozatának indokolásában utalt a 315/2013.(VIII.28.) Kormányrendelet 7. §-ának (1) és (3) bekezdéseire és a 27/2012.(VIII.27.) NGM rendeletre. Tájékoztatta egyúttal a kérelmezőt arról, hogy határozat elleni jogorvoslatot 15 napon belül lehet előterjeszteni, és azt a II. rendű alperes igazgatójának kell címezni.

A II. rendű alperes 2014. április 4. napján kelt határozatával tájékoztatta a felperes törvényes képviselőjét arról, hogy a kért felmentés kedvezménye nem adható meg. 2014. május 8. napján meghozott 679-6/2014/KLIK/184. számú határozatával pedig a fellebbezési kérelmet elbírálva a felperes szakmai idegen nyelv és szakmai számítás tantárgyak értékelésének mellőzésére vonatkozó kérelmét elutasította.

A felperes törvényes képviselője a II. rendű alperes elutasító határozatának bírósági felülvizsgálatát kérte az arra nyitva álló 30 napos keresetindítási határidőben. A II. rendű alperes viszont a 30 napos határidőn túl továbbította a keresetlevelet a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, amely bíróság 2014. szeptember 17. napján kelt, 3.K.27.217/2014/3. számú végzésével a keresetlevelet elkésettsége miatt idézés kibocsátása nélkül elutasította. A ... Törvényszék, mint másodfokú bíróság

az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új határozat hozatalára utasította 1.Kpkf.21.122/2015/2. számú határozatával, mivel a keresetlevél nem késett el.

A ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. március 9. napján kelt, 3.K.27.368/2014/7. számú ítéletével a II. rendű alperes támadott 679-6/2014/KLIK/184. számú határozatát hatályon kívül helyezte azzal az indokkal, hogy az első fokon eljáró hatóság döntésével szembeni jogorvoslati kérelem elbírálására fenntartóként a jelen per III. rendű alperese, annak központi szerve, annak vezetője jogosult, aki ezen jogkörben a kiadmányozás jogát a központi szervezeten belül átruházhatja. A II. rendű alperes tehát hatáskör hiányában eljárva bírálta el a kérelmező jogorvoslati kérelmét, ezért határozata semmis. Mindezek ellenére a II. rendű alperes nem intézkedett a jogorvoslati kérelemnek a hatáskörrel rendelkező hatósághoz való felterjesztéséről, mert a III. rendű alperes elnöke 2013. május 24. napján kelt, KLIK/07/386-177/2013. iktatószámú - a közigazgatási perben nem, csupán a jelen perben csatolt - okiratba foglalt intézkedésével a másodfokú eljárás során keletkezett iratok tekintetében a teljes kiadmányozási jogkört a II. rendű alperes akkori igazgatójára ruházta át.

A felperes a 2013/2014. tanév végén szakmai számítás és szakmai német nyelv tantárgyakból elégtelen osztályzatot kapott, a javító vizsgákon nem jelent meg. A 2014/2015. tanévben a felperes a tanulmányait a szakács szakra meghatározott létszámkorlátra tekintettel a felvételi jelentkezésekor második helyen megjelölt eladói szakon folytathatta tovább.

A felperes tanulói jogviszonyát az I. rendű alperes 2015. március 16. napján kelt határozatával a felperes és törvényes képviselője kérelmére ugyanaz nap megszüntette.

Az elsőfokú bíróság a pert P.20.095/2015/9. számú jegyzőkönyvi végzésével az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában részben megszüntette.

A felperes módosított keresetében a III. és IV. rendű alpereseket elsődlegesen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése jogcímén 2.245.380 forint és ennek 2014. március 31. napjától a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamata, másodlagosan biztatási kár jogcímén 3.000.000 forint és ennek 2013. szeptember 1. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni egyetemlegesen.

Hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes kérelmét elutasító határozata jogszabálysértő volt, azt a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatályon kívül is helyezte.

Az I-III. rendű alperesek mulasztásaként azt jelölte meg, hogy szülői kérés ellenére a szakvélemény felülbírálatát nem végeztették el, jogszabálysértő döntéseket hoztak, és az ügyintézésre vonatkozó határidőket is megsértették. Az I. rendű alperes téves jogorvoslati tájékoztatást adott, a II. rendű alperes pedig hatáskör hiányában járt el, a fellebbezés elbírálására nem volt jogosult. A III. rendű alperes nem hozott döntést a jogerős ítéletnek megfelelően. A II. rendű alperes azzal, hogy a keresetlevelet késedelmesen küldte meg a közigazgatási és munkaügyi bíróságnak, az ügy befejezését késleltette. A súlyosan jogszabálysértő intézkedések miatt olyan fokú időmúlás következett be, amely lényegesen befolyásolta a felperes tanulmányainak folytatását.

Az alperesek magatartásával okozott kár összegét az iskolai tanulmányaival kapcsolatban összesen 691.380 forint kiadásként, valamint 1.554.000 forint elmaradt jövedelemként jelölte meg, mivel 16. életévének betöltését követően segédmunkásként el tudott volna helyezkedni 2014. július hónap és 2015. szeptember hónap között.

A biztatási kár megtérítése iránti keresetének jogalapjaként előadta, hogy az iskolai felvételhez szükséges bemeneti kompetenciákat a felperes teljesítette, egyébként nem nyert volna felvételt szakács szakra. Az I. rendű alperes viszont azt a reményt keltette a felperesben, hogy az iskolát

elvégezheti, a képesítést megszerezheti, különös tekintettel az engedményekről rendelkező határozatára. Ennek ellenére megakadályozta a szakértői vélemény kiegészítését. Általános kártérítésként 3.000.000 forintot jelölt meg biztatási kárként.

A III. alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az I. rendű alperes szakképző iskola vonatkozásában a fenntartói jogok és kötelezettségek 2015. július 1. napjától a ...hoz kerültek át, ezért a felperes a III. rendű alperessel szemben követelést nem érvényesíthet.

Hivatkozott arra is, hogy ugyan a másodfokú határozatban írt hatásköri hivatkozás nem volt pontos, de a II. rendű alperes akkori igazgatójának a kiadmányozási jogkört már 2013. május 24. napján átadta, emiatt az I. rendű alperes az első fokon meghozott határozatával nem adott téves jogorvoslati tájékoztatást.

Nem vitatta, hogy a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetlevelet a határidőhöz képest némi késedelemmel továbbította a II. rendű alperes a bírósághoz, de a kezdő iraton lévő érkeztető bélyegző időpontjából megállapítható volt, hogy a keresetlevél mikor érkezett a II. rendű alpereshez, ezért a közigazgatási és munkaügyi bíróság tévedett, amikor elkészség miatt idézés kibocsátása nélkül elutasította a keresetlevelet. A közigazgatási perben hozott jogerős ítélet ellenére nem hozhatott újabb másodfokú határozatot a III. rendű alperes, mert azt a II. rendű alperesnek kellett volna megtennie. Ez az intézkedés viszont a jogerős ítélettel ellentétes lett volna. 2015. július 1. napját követően pedig - a fenntartóváltás miatt - a II. rendű alperes már nem is rendelkezett hatáskörrel az ügy másodfokú elbírálására.

A biztatási kár iránti igényt is alaptalannak tartotta, mivel nem várható el az iskolától, hogy a bekerült diákok esetében a szakma megszerzését biztosítsa, hiszen az elsősorban a gyermek képességétől és szorgalmától, illetve a segítő háttértől függ.

Ezt meghaladóan a kereseti követelést összességében is vitatta.

A IV. rendű alperes ellenkérelmében szintén a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a 146/2015. (VI.12.) Kormányrendelet 1. §-ának (3) bekezdése szerint 2015. július 1. napjától fenntartóváltás történt, az azt megelőzően keletkezett követelések vele szemben nem érvényesíthetők.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a III. rendű alperes részére 152.400 forint, míg a IV. rendű alperes részére 127.000 forint elsőfokú perköltséget. A felperes pártfogó ügyvédjének díjáról úgy rendelkezett, hogy azt a felperes köteles viselni.

Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (továbbiakban Ptk.) 6:519. §-a és 6:548. §-ának (1) és (2) bekezdése szerint a közigazgatási jogkörben okozott kárért a közhatalmat gyakorló jogi személy tartozik felelősséggel, ha a kár rendes jogorvoslással, továbbá bírósági felülvizsgálati eljárásban nem volt elhárítható. A korábban perben állt I. rendű alperes által 2015. július 1. előtt esetlegesen okozott kárért a IV. rendű, míg a II. rendű alperes által esetlegesen okozott kárért a III. rendű alperes felelős a 120/2015. (V.21.) Kormányrendelet 1. §-ának (1) bekezdése, 146/2015. (VI.12.) Kormányrendelet 1. §-ának (1) bekezdés a) pontja, 1. §-ának (3) bekezdése és 3. §-a szerint.

A III. rendű alperes elnöke 2013. május 24. napján a jogorvoslati kérelem tekintetében a teljes kiadmányozási jogkört a II. rendű alperes akkori elnökére ruházta át, bár ezt az okiratot a közigazgatási és munkaügyi bíróság előtt nem csatolták be. Ez az okirat cáfolta azt a kereseti hivatkozást, hogy az I. rendű alperes téves tájékoztatást adott a felperesnek, a II. rendű alperesnek valójában volt a jogorvoslati eljárás lefolytatására hatásköre.

Rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy az Nkt. 56. §-ának (1) bekezdése szerint a kért kedvezmények megadására, a szakmai számítás és a szakmai német nyelv tantárgyak értékelése alóli felmentésre csak a szakértői bizottság véleménye alapján kerülhetett volna sor. A szakértői bizottság a 2014. március 13. napján kelt véleményében úgy nyilatkozott, hogy a komplex szakmai vizsgát érintő tantárgyakra nem áll módjában javaslatot tenni, a szakmai tantárgyak alól nem mentesíthető a felperes. A felperes kérelme tehát a törvényi feltétel hiányában eleve nem is volt teljesíthető.

Lényeges körülménynek tekintette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes tanulói jogviszonya - kérelmére - 2015. március 16. napján megszűnt. Nem sokkal a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatályon kívül helyező végzésének meghozatalát (2015. március 9.) követően. Így annak már nem volt jelentősége, hogy a II. vagy III. rendű alperes újabb határozatot nem hozott a felperes kérelme tárgyában, a kérelme oka fogyottá vált.

Azt nem tekintette az elsőfokú bíróság felróhatóknak a II. rendű alperes terhére, hogy a közigazgatási és munkaügyi bíróság az érkeztető bélyegző ellenére első ízben tévesen idézés kibocsátása nélkül utasította el a keresetlevelet.

Mindezeket túl rámutatott arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes taníttatására fordított készkiadások és megtéríteni kért elmaradt jövedelem nem állt okozati kapcsolatban a felperes által sérelmezett határozatok meghozatalával, illetve az általa állított károkozó mulasztással. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a készkiadások és elmaradt jövedelem másodlagos jogcímen biztatási kár alapján lett volna megítélhető, ha annak törvényi feltételei fennállnak.

A biztatási kár megtérítése iránti igényt is alaptalannak találta azonban az elsőfokú bíróság, mert a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. 6. §-a szerint a biztatási kár alapját képező utaló magatartás csak szándékosan tanúsítható, amely egyúttal azt jelenti, hogy annak tanúsításakor a fél tudatában van magatartása lehetséges következményeinek, a másik félben keletkezett várakozásoknak, azokat kívánja, vagy azokba legalábbis belenyugszik. Az alperesek oldalán pedig szándékosság nem állt fenn. Emellett az önhiba hiánya sem volt megállapítható, hiszen a szakértői bizottság szakvéleménye előírta a fejlesztő foglalkozások szükségességét, amely foglalkozásokon azonban a felperes nem jelent meg, a javító vizsgán sem vett részt, és a következő tanévben maga kérte a tanulói jogviszonyának megszüntetését.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatása iránt.

Hivatkozott arra, hogy súlyos eljárási szabálytalanságot követett el az elsőfokú bíróság, amikor érdemben vette figyelembe a III. rendű alperesnek a közigazgatási perben nem, csupán a jelen perben becsatolt, a kiadmányozási jog átruházásáról szóló felhatalmazását.

Előadta azt is, hogy a felperes nem tehet arról, hogy a közigazgatási ítélet meghozatalának időpontja, 2015. március 9. napja és a jogutódlási szabály hatályba lépésének napja, 2015. július 1. között a III. rendű alperes nem hozott formai döntést a közigazgatási bíróság ítéletének végrehajtására.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elbagatellizálta azt a tényt, hogy soron kívül kellett volna továbbítani a közigazgatási bírósághoz a II. rendű alperesnek a felperes törvényes képviselőjének kérelmét, ezt azonban csak másfél hónap késedelemmel tette meg. Ezzel indukált felesleges bírósági fellebbezési eljárást a II. rendű alperes, amellyel szintén további idő ment el a felperes szakiskolai idejéből.

Mindamellet a perköltségre vonatkozóan részletfizetés megállapítását kérte, mivel a felperes semmilyen jövedelemmel nem rendelkezik.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú határozat helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Előadta, hogy 2015. július 1. napjától a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz kerültek át a fenntartói jogok, követelést a III. rendű alperessel szemben már érvényesíthet a felperes.

Hangsúlyozta továbbá, hogy az Nkt. 56. §-ának (1) bekezdése szerint kizárólag a szakértői bizottság véleménye alapján lehetett volna helye a felperes által kért kedvezmények megadásának.

A IV. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, és helyes jogszabályok alkalmazásával érdemében helyes ítéletet hozott, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta, bár jogi álláspontjával nem mindenben értett egyet.

A másodfokú bíróság egy lényeges körülmény tekintetében pontosítja a tényállást:

A felperes kiskorúsága idején törvényes képviselője, édesanyja, **V A A** 2014. március 6. napján kelt kérelmében az **A...** Sztól azt kérte, hogy egészítse ki a szakértői véleményét olyképpen, hogy „szükségesnek tartom a fiam értékelési, minősítési kedvezményeinek a szakmai számítás és a szakmai német nyelvre való kiterjesztésére ... Ez azért is szükséges, hogy egyik osztályból a másikba léphessen. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy a 3. tanév végén a 'szakmai számítás' tárgyból vizsgáznia kell, és vizsgázni is fog." A felperes törvényes képviselője tehát nem a vizsgák alóli felmentést, csupán az értékelés alóli felmentést kérte *időlegesen*, a záróvizsgáig, szakmai számítás és szakmai német nyelvből is - arra tekintettel, hogy az alaptantárgyakból, német nyelvből, helyesírásból és matematika tantárgyakból az értékelés alól már felmentést kapott. Annak ellenére tehát, hogy az édesanyja véleménye szerint lehetetlenség elvárni a gyermektől a magasabb szakmai teljesítményt, amikor a két alaptantárgyból is felmentése van, mégis tisztában volt azzal, hogy a harmadik év végén a szakmai számítás tárgyból vizsgáznia kell. Ezért nem a vizsgák alól, hanem a harmadik tanév végéig az értékelés alól kért felmentést.

Az Nkt. 56. §-ának (1) bekezdése értelmében a tanulót, ha egyéni adottsága, fejlettsége szükségessé teszi, a szakértői bizottság véleménye alapján az igazgató mentesíti: *a)* az érdemjegyekkel és osztályzatokkal történő értékelés, minősítés alól, és ehelyett szöveges értékelés és minősítés alkalmazását írja elő, *b)* a gyakorlati képzés kivételével egyes tantárgyakból, tantárgyrészekből az értékelés és minősítés alól.

A 27/2012.(VIII.27.) NGM rendeletnek a 198. sorszámú szakács szakképesítés szakma és vizsgakövetelményeiről szóló rendelkezései között szerepel, hogy 5.1. a komplex szakmai vizsgára bocsátás feltételei: az iskolarendszeren kívüli szakképzésben az 5.2. pontban előírt valamennyi modulzáró vizsga eredményes letétele, míg az iskolarendszerű szakképzésben az évfolyam teljesítését igazoló bizonyítványban foglaltak szerint teljesített tantárgyak - a szakképzési kerettantervben meghatározottak szerint - egyenértékűek az adott vizsgakövetelmény modulhoz tartozó modulzáró vizsga teljesítésével. Az 5.2. pont szerint a modulzáró vizsga vizsgatevékenysége és az eredményesség feltétele többek között a gazdálkodási ismeretek tárgyából írásbeli és a szakmai idegen nyelvből szóbeli modulzáró vizsga letétele.

A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXVIII. tv. 9. §-ának (5) bekezdéséből következően a komplex szakmai vizsga tevékenység alól felmentés nem adható. A 11. § (2) bekezdése szerint azonban a sajátos nevelés igénye alapján a sajátos nevelést igénylő vizsgázót mentesíteni kell egyes

tantárgyak, tananyag egységek (modulok) tanulása és a beszámolás kötelezettsége alól. A mentesítésről a 11. § (3) bekezdése értelmében a szakmai vizsgabizottság dönt a szakértői vélemény alapján. A 11. § (4) bekezdése szerint az e § alapján nyújtott mentesítés kizárólag a mentesítés alapjául szolgáló körülménnyel összefüggésben biztosítható, és nem vezethet a bizonyítvány által tanúsított szakképesítés megszerzéséhez szükséges követelmény alóli általános felmentéshez.

A felperes törvényes képviselője azonban a fent idézettek szerint nem a szakmai tantárgyak alóli teljes felmentést és vizsgázás alóli felmentést kérte, csupán a számonkérés elhalasztását. Ennek ellenére a 2014. március 6. napján benyújtott kérelmét a **Z... Sz** 2014. március 13-án úgy bírálta el, hogy a felperes akkori különleges bánásmódot igénylő állapotát (beilleszkedési, tanulási, magatartás nehézség) figyelembe véve sem adható a komplex szakmai vizsga vizsgatevékenységei alóli felmentés. A szakértői bizottság tehát nem a felperes törvényes képviselőjének kérelmét bírálta el, nem arra adott választ.

Az I. illetve II. rendű alperesnek a felperes törvényes képviselője által a szakmai tárgyra kiterjedő mentesítési kérelme elbírálásakor észlelnie kellett volna, hogy a kiegészítő szakvélemény nem a kérelem tárgyára vonatkozik, mert abból kitűnően a Szakszolgálat jogszabályi tilalomra hivatkozással a komplex szakmai vizsga tevékenység alóli felmentést tagadta meg a felperestől, holott a kérelem e szakmai vizsgára bocsátás feltételei alól való részbeni és időleges mentesítésre irányult. Az I. és II. rendű alperesnek nem csak ezt kellett volna észlelnie, hanem azt is, hogy a 2013. június 24-én kelt - alaptárgyakra vonatkozó - szakmai vélemény kiterjed a szakmai tárgyra vonatkozó kérelemre is az értékelés tekintetében. Logikusan nem képzelhető el ugyanis, hogy ha valakitől nem várható el az alapkészségek teljesítése, elvárható lenne az azokra épülő többletkészségek teljesítése. Vagyis a másodfokú bíróság véleménye szerint az Nkt. 56. § (1) bekezdése nem zárta volna ki a felperes kereset tárgyává tett kérelmének teljesítését, azaz a szakmai német nyelvi és a szakmai számítás tantárgyak értékelése alóli felmentés megadását.

A felhívott jogszabályhelyek alapján azonban az iskola igazgatója a szakértői bizottság véleményéhez kötve van. Így 2014. április 4. napján hozott határozatával nem hozhatott más döntést, mint hogy a felperes törvényes képviselőjének kérelme ellenére a kedvezményét nem adta meg. A korábban perben állt I. rendű alperes tehát jogellenes magatartást nem tanúsított, ezért a helyette helytállni felelős IV. rendű alperes sem kötelezhető kártérítés megfizetésére.

Az a körülmény pedig, hogy a korábban perben állt II. rendű alperes hatáskör hiányában járt el a fellebbezés elbírálásakor, utóbb a jogerős bírósági határozat ellenére megdőlt a jelen perben a III. rendű alperes által becsatolt kiadmányozási jogkör átruházásáról szóló okirattal.

Tény, hogy a II. rendű alperes a felperes keresetlevelét késve továbbította a közigazgatás és munkaügyi bírósághoz, ennek ellenére a bíróság tévedése nem róható a II. rendű alperes terhére.

Ugyanakkor a kereset a fentiek ellenére sem volt teljesíthető, mert a felperes a kár összegét bírói tájékoztatás és felhívás ellenére sem bizonyította. Az elsőfokú bíróság felhívására a 3. sorszám alatti beadványban részletesen kifejtette, hogy az általa állított kár milyen tételekből tevődik össze (buszbérlet, szakácskabát, szakácsnadrág, szakácscipő, szakácssapka, szakácskötény, fehér póló, húsvágó kés, zöldséghámozó kés, receptkönyv, iskolai könyvek, füzetek, iskolatáska, ebédbefizetés, korrepetálás: német és matematika tanár, iskolai sportruházat, KISOSZ tanfolyam díja és elmaradt jövedelem), azonban ezek összegét nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság 13., majd 14. sorszám alatt megismételve, a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. Tájékoztatta felperest arról, hogy őt terheli többek között a kár összegének bizonyítása, ellenkező esetben a rendelkezésre álló adatok alapján dönt a bíróság. Felhívás ellenére a felperes bizonyítási

kötelezettségének nem tett eleget, ezért csupán ebből az okból kifolyólag is el kellett utasítani a felperes keresetét.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság egyéb kifejtett indokaival maradéktalanul egyetértett, azokat megismételni nem kívánja. Ezért a per fő tárgya tekintetében helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

Alaposnak találta viszont a másodfokú bíróság a felperesnek a részletekben történő teljesítésre irányuló kérelmét jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintettel. Ezért a Pp. 217. §-ának (2) bekezdése alapján a felperes kérelmével egyezően a III. és IV. rendű alperesek részére teljesítendő elsőfokú perköltség megfizetésére 30 havi teljesítési határidőt engedett. E körben megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletében írt határidőt.

A felperes sikertelenül fellebbezett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült költséget ő köteles viselni.

Teljes személyes költségmentességben részesült, így a feljegyzett 240.000 forint eljárási illetéket az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr. 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a szerint helyette az állam viseli.

Ő köteles ugyanakkor viselni a III. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi költségét, amelyet a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése alapján 10.000 forint összegben határozott meg, figyelemmel arra, hogy a III. rendű alperes képviselője írásbeli fellebbezési ellenkérelmet előterjesztett, azonban a tárgyaláson személyesen nem jelent meg, és írásbeli beadványa újdonságot nem tartalmazott.

P é c s, 2016. november 9.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró